Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и руск. свят) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація въ д. ч. 3 улици Чарнецкого.

Редакція ул. Францисканьска ч. 10, двери 10.

Письма приймають ся лишь франкованй.

Рекламаціѣ неопечатанй вôльни бôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Передплата у Львовѣ въ Администраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к
на пôвъ року . 1 зр. 20 к
на четверть року . 60 к
мѣсячно . . . . 20 к
Поединче число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к
на пôвъ року 2 зр. 70 к
на четверть року 1 зр. 35 к
мѣсячно . . . . 45 к
Поединчое число 3 кр.

Ч. 259 | Нинѣ: Григорія еп. Завтра: Платона | Сатурн. Андрея | Второкъ 17 (29) листопада 1892 | Восходъ сонця 7 г. 27 м.; заходъ 4 г. 8 м. Баром. 779 терм. — 15·0°. — 5.8° | Рôкъ II.

Ситуація парляментарна.

Ситуація парляментарна доси ще не змѣнила ся. Зъ комунікату лѣвицѣ звѣстно лишь то, що міністеръ безъ теки, ґр. Кінбурґъ, подавъ ся ще дня 24 с. м. до димісіѣ. Причиною сего его кроку, було то, що ґр. Таффе не повѣдомивъ его о тôмъ, що буде говорити въ своѣй бесѣдѣ, котру выголосивъ дня 23 с. м. Лѣвиця, котра доси называла ґр. Кінбурґа великимъ мужемъ державнымъ, була дуже зъ того невдоволена, що вôнъ не знавъ наперёдъ, на що заносить ся и каже теперь, що мін. ґр. Кінбурґъ, на скрôзь честный чоловѣкъ, не мае нѣякого впливу.

Конференціи, якй въ справѣ сен кризы вели ся, позôстали доси мабуть безъ успѣху, а бодай нѣчого не чувати, що въ сѣй справѣ що небудь зроблено. Орґанъ лѣвицѣ, N. fr. Presse, подае зъ дня 26 с. м. таку звѣстку: „До сеѣ поры не вôдповѣвъ ґр Таффе на предложеня проводирôвъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ, щобы для розъясненя ситуаціѣ утворити крѣпку бôльшôсть парляментарну; вôнъ обмежививъ ся въ нарадѣ зъ репрезентантами лѣвицѣ лишь на то, що заперечивъ, будьто бы его бесѣда, котрою вôнъ вôдповѣвъ на выводы кн. Шварценберґа, дала лѣвици яку небудь причину до недовѣря. Президентъ міністрôвъ не выступивъ доси также зъ нѣякимъ проектомъ зô своеѣ стороны. За то не оставила лѣвиця ґр. Таффого въ сумнѣвѣ, що она по его послѣднихъ заявленяхъ мусить обставати при тôмъ, щобы разъ была утворена крѣпка сконсолідована бôльшôсть парляментарна, а нинѣ вся сполучена лѣвиця нѣмецка годить ся на то, щобы пôдпирати то жадане своихъ проводирôвъ, а на случай вôдкиненя его перейти въ опозицію. Та крѣпка бôльшôсть обнимала бы попри клюбъ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ ще й Коло польске и лѣве центрумъ и не мала бы также нѣчого противъ того, наколибъ до тои бôльшости прилучили ся и умѣренй клерикальнй елементы клюбу Гогенварта. Февдальнымъ властителямъ бôльшои посѣлости полишено бы до волѣ, чи они схотять прилучити ся до такои бôльшости, чи станути въ опозиціи до правительства. Противно, вôдкинено бы всяке предложене, щобы до тои бôльшости належавъ цѣлый клюбъ Гогенварта въ теперѣшнôмъ своѣмъ складѣ, отже рѣшучй клерикалы и Словенцѣ, бо тй не дали бы поруки тревалои бôльшости. То суть — каже N. fr. Presse — засадничй жаданя, при котрыхъ лѣвиця обстае и за котрй однодушно заступае ся.

N. W. Tagblatt представляе жаданя лѣвицѣ трохи инакше и каже, що длятого, що хоче бути точнымъ не буде говорити о „жаданяхъ" але о „змаганяхъ" середъ ліберальнои партіѣ. Отже згадана ґазета каже, що сполучена лѣвиця нѣмецка выжидае димісіѣ міністрôвъ ґр. Шенборна и ґр. Фалькенгайна. На мѣсце ґр. Шенборна мавъ бы опôсля ѣзъ забаганокъ прийти ґр. Кінбурґъ, а на мѣсце ґр. Кінбурґа пос. Веберъ яко міністеръ безъ теки. Ґр. Шенборнъ мавъ бы опôсля заняти посаду міністра - краяна для Чехъ. Вôдтакъ сподѣвають ся, що на мѣсце міністра рôльництва, ґр. Фалькенгайна, мавъ бы прийти якійсь польскій посолъ, котрый въ Колѣ польскôмъ заступавъ завсѣгды интересы лѣвицѣ, котрый однакожь въ своѣмъ клюбѣ не заступае великои ґрупы.

Пôсля иншои комбінаціѣ — каже згадана ґазета — суть ще й такй ожиданя лѣвицѣ: Ґр. Шенборнъ стане міністромъ-краяномъ для Чехъ — то есть вже стала точка въ проґрамѣ сполученои нѣмецкои лѣвицѣ — ґр. Кінбурґъ стане міністромъ справедливости, пос. Веберъ міністромъ для справъ внутрѣшныхъ, бо сподѣвають ся, що ґр. Таффе вôдступить міністерство справъ внутрѣшныхъ. Ще опôсля иншихъ ожиданъ лѣвицѣ мае міністромъ справъ внутрѣшныхъ стати бар. Відманъ, міністромъ справедливости Августъ Веберъ, ґр. Кінбурґъ останесь дальше нѣмецкимъ міністромъ краяномъ а ґр. Шенборнъ стане ческимъ міністромъ-краяномъ.

До сихъ комбінаціи додае N. W. Tagblatt таку замѣтку: Мы не сказали, що лѣвиця жадае тыхъ змѣнъ, але о тôмъ можемо завѣрити, що она ихъ выжидае. А позаякъ тй ожиданя доси не сповнили ся заповѣджено димісію ґр. Кінбурґа и недалекій роздоръ межи правительствомъ а лѣвицею.

Зъ рускихъ товариствъ.

(Справа руского театру. — Вѣстки зъ вѣденьского товариства „Громада".)

На засѣданю выдѣлу „Рускои Бесѣды" у Львовѣ минувшого тыждня обговорювано — о скôлько довѣдуемось — предложене анкеты театральнои, змагаюче до переняття руского театру народного у власный зарядъ. Притôмъ поименовано членôвъ артистичного комітету, до котрого окрôмъ личностей, поданыхъ нами вже въ „Народ. Часописи" рѣшено запросити також дра Смаля Стоцкого, професора языка руского въ университетѣ черновецкôмъ. Поручено також референтови театральному, проф. Костеви Лучакôвскому, удатись враѣзъ зъ проф. Н. Вахнянипомъ и п. Ив. Гуляемъ до Коломыѣ и тамъ на мѣсци навязати переговоры зъ персоналомъ артистичнымъ театру руского въ цѣли вôдновленя контрактôвъ. Небавомъ

Спадаючй звѣзды.

(Конець.)

Для докладнѣйшого зрозумѣня руху спадаючихъ звѣздъ, мусимо тутъ сказати ще кôлька слôвъ. Звѣзды тй — що они суть, то побачимо пôзнѣйше — кружать широкимъ пасмомъ певною дорогою доокола сонця; та ихъ дорога перетинае дорогу землѣ и длятого, коли приходить та пора, въ котрôй наша земля приходить въ то мѣсце, де обѣ дороги перетинають ся, мы видимо, що тй звѣзды спадають. Они летять одна попри другу, хочь намъ здае ся, якъ колибъ они розлѣтали ся на всѣ стороны. Есть то таке саме зъявище, якъ то, котре можемо видѣти на зелѣзницяхъ, коли середъ темнои ночи надходять поѣзды зелѣзничй зъ запалеными на передѣ льокомотивы червоными свѣтлами. Подумаймо собѣ, що мы стоимо на шинахъ противъ тои стороны, зъ вôдки надходить поѣздъ. Коли вôнъ ще дуже далеко, мы видимо лишь одно червоне свѣтло, а въ мѣру того, коли поѣздъ ближае ся, розходять ся тй свѣтла. Ще лѣпше пояснюесь то зъявище, коли возьмемо за примѣръ два поѣзды зелѣзничй, що ѣдуть рôвночасно разомъ попри себе: мы стоимо по серединѣ; десь далеко видимо якесь червоне свѣтло, оно пôдходить чимъ разъ ближе до насъ и роздѣляесь на двѣ части, а кожда зъ нихъ знову на двѣ, наконець близько передъ нами розходять ся таки вже добре, перелѣтають попри насъ и щезають десь поза нами. Маючи сей примѣръ на оцѣ, памятаймо, що спадаючй звѣзды выходять звычайно зъ якогось одного мѣсця на небѣ, але що то не значить ще, щобы они зъ вôдтамъ высыпувались, якъ колибъ зъ мѣшка; то треба такъ розумѣти, що мы також тогды ихъ бачимо на земли, коли они въ то мѣсце прийдуть, тамъ зачнуть свѣтити и зъ вôдтамъ ажь нѣбы летять до насъ.

Зъ того, якъ часто показують ся спадаючй звѣзды на годину въ ночи, можна догадувати ся, о скôлько они рôвномѣрно суть розсѣянй въ просторѣ, а тогды вже можна и обчисляти скорôсть ихъ руху. И дѣйстно, вôдъ многихъ лѣтъ обчислювано, кôлько такихъ звѣздъ спадае на годину, а славный италіяньскій звѣздарь Скіапареллі обчисливъ зъ того, що они поруша̂ють ся въ просторѣ майже пôвтора раза такъ скоро, якъ наша земля доокола сонця. Та скорôсть ихъ руху есть майже зовсѣмъ така сама, якъ скорôсть кометъ, а то вже навело на здогадъ, що спадаючй звѣзды стоять въ якôйсь звязи зъ кометами. Зъ тои скорости ихъ руху, ихъ вôддаленя вôдъ сонця, и зъ мѣсця, зъ котрого они выходять, обчислено ихъ дорогу и ось що показало ся: той рôй спадаючихъ звѣздъ, котрый показуе ся звычайно въ серпни, а котрый звѣстный загально пôдъ назвою св. Лаврентія, иде тою самою дорогою, що комета, котру було видко въ 1862 роцѣ; другій великій рôй спадаючихъ звѣздъ, котрый показуесь въ падолистѣ, а котрый зъ найбôльшою силою выступае що 33 лѣтъ, иде тою самою дорогою, котрою ишла комета зъ 1866 року. Въ сѣмъ послѣднôмъ случаю показало ся лишь то, що комета гонила передъ роемъ спадаючихъ звѣздъ, бо коли она на своѣй дорозѣ вже 11 сѣчня ставула найближче сонця, то рôй спадаючихъ звѣздъ прийшовъ въ то саме мѣсце ажь 10 падолиста; впрочôмъ дорога и часъ обѣгу доокола сонця, були въ обохъ сихъ зъявищахъ однаковй.

Изъ сего всего показуе ся наглядно, що наша земля приходить що року въ то мѣсце, де зъ ѣѣ дорогою перетинае ся дорога якоись кометы, а зъ того повинно бы выходити, що мы повиннй бы видѣти що року густй роѣ спадаючихъ звѣздъ. Тымчасомъ такъ не есть; одного року видимо густй роѣ, другого знову лишь дуже рѣдко поодинокй спадаючй звѣзды. Причина тому есть та, що иншого часу потребуе земля, щобы оббѣчи доокола сонця, а иншого потребують тй спадаючй звѣзды, отже они не завсѣгды можуть тамъ стрѣтити ся, де сходять ся ихъ дороги. Але одно зъявище доглянули люде: въ серпню, въ тôй

такожь будуть скликанѣ проф. Н. Вахнянином члены артистичного комітету, щобъ уконститууватись и подѣлити межи себе роботу. Першою задачею комітету буде розглянутись въ дотеперѣшнôмъ репертоарѣ театральнôмъ, означати, котрѣ штуки мають на будуче выпасти зъ репертоару, а котрѣ належало бы поправити и якими новыми репертоаръ доповнити. Вôдтакъ буде розходитись и о придбане новыхъ силъ артистичныхъ для сцены, именно до представлень оперетковыхъ и народныхъ зъ спѣвами. Выдѣлъ „Рускои Бесѣды" намѣривъ такожь зорґанізувати въ бôльшихъ мѣстахъ провінціональныхъ мѣсцевѣ комітеты, котрыхъ задачею було бы — приходити сценѣ нашôй въ помôчь въ часѣ гощеня театру въ тыхъ мѣстахъ.

О скôлько нашѣ информаціи сягають, то есть намѣрене сполучити всѣ силы артистичнѣ нашого театру въ спôлку, пôдъ зарядомъ „Рускои Бесѣды" и въ интересѣ тои спôлки було бы тогды держати ся разомъ и для власного добра старати ся о розвôй сцены. По нашôй думцѣ бувъ бы то дѣйстно одинокій мабуть чи не найлѣпшій спосôбъ заряджуваня театромъ; въ такôмъ случаю кождый артистъ и артистка, кождый членъ театру, побираючи свою сталу ґажу а маючи при тôмъ выглядъ поправити ще й въ иншій спосôбъ свою долю та забезпечити собѣ будучность, певно тымъ скорше и енерґичнѣйше жертвувавъ бы свôй талантъ и свои силы нашôй сценѣ.

Кружокъ літературный при вѣденьскôй „Громадѣ", якій завязали академики, члены „Громады", вже розпочавъ свою дѣяльность. Перші популярный вôдчитъ выголосивъ дня 6 с. м. членъ кружка акад. Студиньскій на товарискихъ сходинахъ всѣхъ членôвъ „Громады". Дня 18 с. м. вôдбувъ ся знову перший науковый вôдчитъ тов. Вас. Щурата, котрый взявъ собѣ за предметъ „Чернця" Шевченкового и выказувавъ: о скôлько народна украиньска поезія вплынула на поета въ написаню сеи поемы. Вôдчитъ (котрый прелеґентъ задумуе доповнити и вôддати печати), вывязавъ досыть оживлену дебату, въ котрôй пôдношено якъ добрѣ, декуда навѣть дуже удачнѣ, такъ и слабшѣ стороны сеи студіѣ. Дальшій вôдчитъ науковый мавъ вôдбути сявчера а читати мавъ й Студиньскій акад. свою етноґрафічну студію п. заг. „Лѣрники", ихъ школы, орґанізація и мова въ порôвнаню зъ тайными говорами „шаповалôвъ", „офенѣвъ" и злодѣѣвъ. На дальшѣ вôдчиты пôйдуть працѣ тов. Петрушевича, Стисловского и другихъ. Медики, члены „Громады", выготовляють вôдчити зъ науки медицины и вôдчитують ихъ помѣжь собою, а тымъ способомъ пôдготовляють ся на добрыхъ лѣкарѣвъ. Перший такій вôдчитъ державъ уже докторандъ. Яновичъ „о найновѣйшихъ методахъ лѣченя недугъ инфекційныхъ". Вôдчитови прислухували ся крôмъ медикôвъ такожь другѣ члены „Громады". На слѣдуючій вôдчитъ зголосивъ ся дрндъ В. Павлюкъ тематъ „о лѣченю недугъ серцевыхъ".

До сихъ вѣстокъ, котрѣ вказують, що наша молодѣжь академічна серіозно трудить ся надъ своимъ образованемъ, позволимо собѣ додати маленьку замѣтку, котра намъ якъ разъ теперь насунулась на гадку, а робимо то не для якогось менторства, анѣ спеціяльно для вѣденьского товариства, лишь для загального добра. По нашôй думцѣ добре бы було, колибъ наша молодѣжь академічна устроюючи въ своихъ товариствахъ вôдчиты, выбирала до нихъ якъ разъ предметы, що такъ скажемо реальнѣ, фаховѣ, котрѣ и ѣй приспорять знаня и для загалу можуть стати ся пожиточными. Знаемо зъ власного досвѣду, що неразъ давнѣйше въ товариствахъ академічныхъ пôдбирали ся до вôдчитôвъ предметы, котрѣ вправдѣ давали дуже широке поле до горячихъ дискусій и завзятои критики, але хôсна було зъ нихъ лишь тôлько, що можна було наговоритись и наперечитись. Остаточно кôнчило ся все тымъ, що часть молодежи байдужнѣла, часть гордѣла и росла по своѣй думцѣ въ велику повагу а въ кôнци розбивала ся та богато зъ неи марнѣло. Лишь реальнѣ а серіознѣ труды можуть людей сполучати и якъ разъ таку реальну роботу видимо и въ товариствѣ „Громада". Нехайже крѣпко держить ся сего напряму.

Перегляд політичный

Засѣдане комітету дорадчого для переведеня операціѣ конверсіѣ галицкого довгу индемнізаційного, вôдбуде ся ажь 7 грудня. Первѣстно було то засѣдане означене на 30 с. м., але що на той день не мôгъ приѣхати дръ Дунаевскій, то тому треба его було вôдложити.

Яко кандидатôвъ на посаду ческого міністра краяна, наводять теперь: ґр. Гарраха, кн. Лобковича, ґр. Евгенія Черніна и кн. Віндішґреца. Пôсля Politik суть то все лишь комбінаціи.

Король румуньскій вôдкрывъ парляментъ престольною бесѣдою, въ котрôй зазначивъ насамперѣдъ, що маюче незадовго наступити одружене ся наслѣдника престола, есть щасливо подѣею; оно скрѣпить звязи анґлійскои и румуньскои династіѣ, скрѣпить звязи обохъ народôвъ и дасть на будучность для краю поруку дружныхъ вôдносинъ державъ заграничныхъ до Румуніѣ. Румунія стала ся своимъ правильнымъ поступованемъ въ межинародныхъ вôдносинахъ, своею умѣренностію, своимъ бажанемъ удержати Европѣ неопѣненѣ благодати мира, поважанымъ чинникомъ въ европейскôмъ концертѣ. Свѣтле приняте короля въ Лондонѣ и Вѣдни, доказуе вартôсть дружбы румуньскои. Въ конфліктѣ зъ Греціею обстае Румунія при своѣмъ правѣ яко держава суверенна и готова боронити его безъ вызываня, але й безъ проявлюваня якои небудь слабосильности. Вôдтакъ обговорюе престольна бесѣда фінансове положене и зазначуе, що доходы ажь до 30 вересня збôльшили ся о 22 міліонôвъ; наконецъ заповѣдае численнѣ проекты законôвъ и внутрѣшнѣ реформы. — Парляментъ принявъ бесѣду престольну дуже прихильно.

Новинки.

Львôвъ дня 28 падолиста.

— **Комітетови парохіальному** въ Дубецку, въ повѣтѣ перемыскôмъ, удѣливъ Є. Вел. Цѣсарь въ приватныхъ фондôвъ 100 зр. запомоги.

— **Въ Гусятинѣ** вôдбули ся доповняючѣ выборы одного члена рады повѣтовои въ меншихъ и одного зъ бôльшихъ посѣлостей. Выбрано Остапа Волошина селянина въ Сухоставу и властителя Тлустенького, п. Гординьского.

— **Выдѣлъ товариства св. Ап. Павла** постановивъ, що удержане кождого священика за часъ оповѣщеныхъ реколекцій вôдъ 5 до 9 грудня не вынесе высше 5 зр. Тую суму хотячи взяти участь въ реколекціяхъ мають присылати на адресу крил. о. Льва Туркевича (площа св. Юра ч. 5).

— **Надзвычайнѣ загальнѣ зборы членôвъ товариства рускихъ ремѣсникôвъ „Зоря"** вôдбудуть ся завтра вô второкъ 29 падолиста о годинѣ 8 вечеромъ въ льокали товариства. На порядку дневнôмъ змѣна статута и обговорене справы льокалю.

— **Нову церковь** въ твердого матеріялу порѣшила будувати громада Токи збаражского повѣта. Пляны выготовлюе архітектъ Василь Нагôрный.

— **На засѣданю выдѣлу руского товариства**

порѣ, коли земля переходить дорогу спадаючихъ звѣздъ, показують ся що року досыть густи роѣ тыхъ звѣздъ. Зъ того догадуемось, що тыми звѣздами засыпана цѣла ихъ дорога и длятого, коли земля переходить черезъ ню, мусить ихъ завсѣгды стрѣтити. Коли отже зважимо, що дорога спадаючихъ звѣздъ есть та сама, по котрôй ходили давнѣйше якѣсь кометы, коли дальше зважимо, що деякѣ кометы, якъ н. пр. комета Білѣ, въ нашихъ очахъ розпадали ся, а вôдтакъ щезли, то мусимо прийти до того переконаня, що матерія тыхъ кометъ розпала ся, розсыпалась по цѣлôй своѣй давнôй дорозѣ, що та ихъ матерія порушаесь все ще тою самою дорогою доокола сонця и творить т. зв. спадаючѣ звѣзды, або метеоры, т. е., маленькѣ частинки давныхъ кометъ, котрѣ за кождый разъ, коли въ своѣмъ руху зôткнуть ся зъ якоюсь частею воздуха (атмосферы) нашои землѣ, запалюють ся и тогды представляють ся намъ яко спадаючѣ звѣзды. Въ такій отже то спосôбъ поясняе наука то зъявище спадаючихъ звѣздъ на пôдставѣ дотеперѣшныхъ розслѣдôвъ. Що таке поясненє може бути дуже зближене до правды, побачимо ще изъ кôлькохъ слѣдуючихъ фактôвъ.

Спадаючѣ звѣзды не показують ся однакожь такъ густо, якъ то буває часами въ падолистѣ; видко, що матерія кометы розсыпалась тутъ дуже широко по своѣй дорозѣ и ѣѣ частинки стоять зрѣдка одна вôдъ другои, длято зрѣдка и намъ показують ся. Противно буває зъ тыми роями спадаючихъ звѣздъ, що показують ся кождыхъ 33 лѣтъ. Коли надôйде той рôй, тогды видимо формальный звѣздистый дощь. Такъ було 12 падолиста 1799 р., коли перший разъ доглянувъ той рôй Александеръ Гумбольдтъ, такъ було такожь и дня 27 падолиста 1885 р. Сей послѣдный рôй бувъ такъ величавый, якъ рѣдко яке зъявище. Горѣючѣ зôрки спадали зъ неба одна за другою, по кôлька и кôльканацять наразъ; на годину спадало ихъ по кôлька и кôльканапять тысячѣвъ. Въ обохъ сихъ случаяхъ можна догадувати ся, що земля стрѣтилась зъ роемъ метеорôвъ зъ розпавшои ся кометы, котрѣ порушались хмарою по своѣй дорозѣ; они ще не розсыпались по цѣлôй дорозѣ, лишь порушали ся громадою, котра становила одну величезну хмару.

Той рôй зъ 27 падолиста 1885 р., котрый мабуть припадавъ и на вчерашну нôчь не есть однакожь той самый, що показавъ ся бувъ перший разъ въ 1799 р., вôдтакъ въ 1833 и 1866 а припадае знову на 1898 р. Рôй зъ 1885 р. бувъ для звѣздарôвъ щось незвычайного, несподѣваного, бо показало ся, що того року спадали звѣзды зъ иншого мѣсця на небѣ якъ въ 1799 р. Докладнѣ спостереженя ось що показали: рôй спадаючихъ звѣздъ, що показуе ся въ серпню, пускае ся зъ того мѣсця на небѣ, де есть громада звѣздъ звана Персеемъ и вôдъ того названо звѣзды, спадаючѣ въ серпню Персеидами. (Ту громаду звѣздъ можна видѣти сими днями, коли глянемо на небо о 9 год. вечеромъ, майже просто надъ нашими головами, трошки на лѣво вôдъ мѣсця, де стоимо, на полудневôмъ небѣ, якъ разъ на краю молочнои дороги). Той же рôй, котрый припадае на 12 падолиста выходить зъ того мѣсця, де стоить громада звана великимъ львомъ, котру можна видѣти сими днями ажь по пôвночи далеко на всходѣ; спадаючѣ звѣзды зъ сего роя названо длятого Леонідами. Теперь же приходить третій рôй або другій въ падолистѣ, котрый якъ разъ припадавъ на вчерашну нôчь. Сей рôй выходить зъ громады звѣздъ званои Андромеда. Ту громаду найлекше вôдшукати, бо перша ѣѣ ясна звѣзда творить зъ звѣздами Пеґаса майже правильный чотирокутникъ, званый Трапезъ, котрый дуже добре видко на небѣ а котрый вôдъ разу можна вôдшукати мѣжъ звѣздами. Перша звѣзда тои громады, коли выйдемо сими днями вечеромъ о 9 год. на дворъ, стоить майже просто надъ нашими головами, трошки на передъ на полудне; есть то звѣзда другои величины и зве ся Аллмакъ; за нею иде друга звѣзда такои самои величины, звана Мірахъ, а вôдтакъ въ такôмъ самôмъ вôддаленю третя звѣзда Сіррахъ, котра стоить якъ разъ просто противъ тои пôвнôчнои звѣзды. Вôдъ середнои звѣзды (Мірахъ) идуть на пôвнôчь одна по другой двѣ маленькѣ звѣзды 4 ои величины ледви що виднѣ для ока а коло нихъ видко ще дуже добре голымъ окомъ якесь бѣле пятно, т. зв. свѣтову мраковину. Въ сѣмъ отже мѣсци, недалеко тои мраковины стоить теперь комета, о котрôй мы вже згадували, а котра мае бути частиною розсыпав-

педаґоґічного вôдбутôмъ пôдъ проводомъ сов. о. Тороньского дня 18 падолиста, ухвалено: 1) не рѣшати покищо справы змѣны редактора „Учителя“ и „Дзвôнка“ а упросити проф. Грушкевича, щобы вѣвъ дальше редакцію часописи до часу, доки не найде ся новый редакторъ, евентуально до дня 2 грудня, коли на засѣданю выдѣлу справа тая мае остаточно рѣшитись; 2) вызначити въ засадѣ ремунерацію за редаґоване „Учителя“ и „Дзвôнка“ на 25 зр. мѣсячно и призначити 15 зр. на ремунерацію за оріґінальни працѣ умѣщуванй въ „Учители“; 3) приймати до вѣдомости рахунокъ зъ переданыхъ проф. Шухевичемъ книжокъ на власнôсть товариства; 4) приймити въ члены пп.: Едварда Харкевича, директора рускои ґімназіи у Львовѣ, паню Евг. Барвѣньску, жену посла Барвѣньского у Львовѣ, Ив. Косаря, учителя въ Русилова, Ив. Вертипороха, учителя зъ Ляшокъ королѣвскихъ, и Е. Лукіяновича, почтмайстра въ Городницѣ; 7) назначено слѣдуюче засѣдане на день 2 грудня на 7-му годину вечеромъ.

— **Ботанічный городъ у Львовѣ.** Хто бувавъ у Львовѣ, той знае, що при університетѣ львôвскôмъ находить ся городъ ботанічный, въ котрôмъ уряджено ще въ р. 1855 теоретычный и практичный курсъ науки науки огородництва. Теперь рѣшило Міністерство просвѣты звинути той курсъ науки огородництва, а то зъ тыхъ причинъ: Вôдъ улицѣ Длуґоша выбудовано на ґрунтѣ того города величавый будынокъ на Институтъ для хеміѣ, мінеральоґіѣ и фармакоґнозіѣ; черезъ то не стало въ городѣ мѣсця на управу огородовины, цвѣтôвъ, деревъ овочевыхъ и т. п. Ученики не мають на чôмъ вчити ся тои управы. А тымчасомъ въ Тарновѣ повстала школа огороднича, а у Львовѣ Товариство для огородництва и пчôльництва, котре также мае свою школу. Товариство се прийме ученикôвъ зъ городу ботанічного до себе, постараесь для нихъ о стипендіѣ, и они будуть доглядати головно теплярень въ городѣ ботанічнôмъ, а притôмъ вчити ся у своѣй школѣ.

— **Пригода на зелѣзници.** Ще дня 6 с. м. вертавъ Атанасъ Сеникъ зъ Добросина, де бувъ на весѣлю, до Бору Куниньского, а що бувъ нетверезый, то пôшовъ зелѣзничимъ шляхомъ. Поѣздъ ранѣйшый, що ишовъ зъ Равы до Львова, наѣхавъ межи стацією Глиньско а Добросыномъ на Сеника, той не мавъ уже часу ступити ся зъ шляху, упавъ пôдъ колеса льокомотивы, а она вôдтяла ему обѣ ноги. Сейчасъ здержано поѣздъ, выдобуто Сеника зъ пôдъ колѣсъ, обвязано его страшнѝ раны и вôдвезено до жовкôвского шпиталю. Однакъ тутъ померъ вôнъ по кôлькохъ годинахъ.

— **Убійникъ,** що при улици Цибульнôй у Львовѣ убивъ жидôвку Шлехтериху, находить ся вже въ рукахъ львôвскои поліціѣ. Єсть то Зісманъ Ротъ, двигарь, котрый мешкавъ въ тôмъ самôмъ домѣ. Вôнъ не признае ся до убійства, але противъ него свѣдчать рôжнѝ познаки. Єго вôдставлено низѣ до суду карного.

— **Самоубійство.** Вчера о год. 4 по полудни застрѣливъ ся зъ пістолета Францъ Боярскій у Львовѣ. Вôнъ мавъ 42 роки, бувъ жонатый, а працювавъ въ брюрѣ будôвничôмъ Володимира Пôдгородецкого. Пістолетъ бувъ сильно набитый шротомъ, тому набôй, вымѣреный въ серце, майже розôрвавъ груди. Сейчасъ померъ. Причиною самоубійства була незгода въ родинѣ.

— **Смерть въ огни.** Вчера о годинѣ пôвъ до 11 въ ночи выбухъ у Львовѣ при улици Млынарскôй огонь, котрый до тла спаливъ стайню. Въ огни спаливъ ся паробокъ и кôнь. Якъ той паробокъ звавъ ся, ще не розвѣдали ся. Слѣдство поліційне выказало, що огонь повставъ зъ неуваги самого паробка, котрый бувъ вечеромъ пяный. Мабуть кинувъ въ солому запаленый папѣросъ.

— **Кôлько заробивъ Колюмбъ?** Колюмбъ не богато заробивъ на тôмъ, що вôдкрывъ Америку, бо цѣлый его выскъ зъ того не перевысшивъ 10.000 зр. Нинѣ першій лѣпшій меткій купець зложить бôльше зô свого интересу, нѣжь выскавъ ґеній, що вôдкрывъ новый свѣтъ.

— **Холера.** Въ Шидлôвцяхъ, въ повѣтѣ гусятиньскôмъ, занедужало дня 25 с. м. четверо людей мабуть на холеру. Двое зъ нихъ померло.

— **При копаню глины** дня 10 с. м. въ селѣ Межигôрцяхъ усунула ся въ ямѣ верства землѣ и присыпала трое людей: Мокрину Кожикъ зъ Дубовець, Калистрона Белея и жѣнку Яцка Долѣшного въ Корѣны. Зъ засыпаныхъ выдобуто К. Белея и жѣнку Долѣшного живыхъ, а Мокрину Кожикъ неживою. О тôмъ повѣдомлено судъ повѣтовый въ Галичи.

Зъ судовои салѣ.

(Справа Гендіґера.)

(Дальше.)

Въ пятницю переслухувано свѣдкôвъ въ справѣ Гендіґера. Свѣдки то головно члены редакцій часописей польскихъ и свояки жѣнки Гендіґера. Зъ зôзнань ихъ выходить, що нѣгде нѣякихъ сходинъ и нарадъ не було. Гендіґеръ складавъ собѣ довôльно имена мнимыхъ заговôрникôвъ и доносивъ про нихъ до Петербурга. Передъ всѣми „блягувавъ“ и самъ до того признаесь безлично, що стараесь о доцентуру на університетѣ львôвскôмъ; що вôнъ дезертиръ зъ войска россійского и тому тернить; що вôнъ богачь великій и т. п. Передъ Поляками удававъ польского патріота, передъ Москалями польского москвофіла.

Свѣдокъ Сіпель, хемикъ, зôзнавъ такъ: Дня 18 мая зайшовъ до него Гендіґеръ и представивъ ся яко докторъ фільозофіѣ, доцентъ львôвского університету и кореспондентъ однои часописи. Вôдтакъ просивъ о продажь динаміту. Сіпель сказавъ, що кільо коштуе 25 зр., а Гендіґеръ хотѣвъ цѣлый сотнаръ. Коли Гендіґера спытавъ, на що потрѣбно ему динаміту, вôнъ не давъ ясной вôдповѣди. Тому Сіпель сказавъ ему, що безъ дозволу староства не выдасть ему динаміту. Зôйшовшись зъ нимъ въ кавярни, Гендіґеръ заявивъ охоту вчити ся выробу бомбъ. Оба говорили про Равашоля, якъ то вôнъ динаміту уживавъ (мабуть надававъ ему форму плаща, шапки, фіґуръ ґіпсовыхъ, або чогось такого), вôдтакъ пытавъ ся Сіпель, до чого Гендіґерови потрѣбно динаміту. Той сказавъ, хочь и не выразно, що для якихсь пôдозрѣныхъ цѣлей. „Чей вы, каже, знаете, на якѝ цѣли, бо вы Полякъ. Впрочôмъ, каже, може бути и такій динамітъ, що не выбухае, абы лишь бувъ.“ Сіпель змѣркувавъ, що може вмѣшати ся въ якусь нечисту справу и донѣсъ о тôмъ поліціи.

Свѣдокъ Нарцисъ Ульмеръ, директоръ банку зô Станіславова, шваґеръ Теофиля Шумского, що есть тестемъ Гендіґера, выставъ ся на просьбу родины о фалшивый пашпортъ для Гендіґера, на имя дра Рафаила Чоловского. Вôнъ также выславъ знану телеґраму до Кракова, що просивъ Гендіґера о динамітъ. Ажь коли розважив, що ту розходить ся може о яке анархістичне дѣло, то вôдкликавъ свое зôзнане, що просивъ о динамітъ.

Свѣдокъ Стан. Мйончиньскій зôзнае, що жѣнка Гендіґера то сестрѣниця его жѣнки. Гендіґеръ приѣхавъ до него зъ візитою по вѣнчаню. Заѣхавъ каритою, якъ великій панъ. Оповѣдавъ, що мусить выѣхати до Россіи, хочь вôнъ дезертиръ. Дивнымъ то здавало ся своякамъ, що такъ скоро покидае жѣнку, заразъ по вѣнчаню, вôдраджували ему, але вôнъ таки поѣхавъ на три тыжнѣ до Петербурга, а вôдтакъ и частѣйше выѣзджавъ. По якôмсь часѣ приѣхавъ до него и Маркґрафскій и мавъ зъ нимъ нараду. — Коли Гендіґера завôзвано до поліціѣ, то вôнъ выпивъ щось пять чарокъ горѣвки и зъѣвъ фунтъ сира. Бувъ веселый, але въ поліціи посумнѣйшавъ. Коли его переводили до иншого бюра, вôнъ найшовъ на стôлько часу, що попросивъ Мйончиньского зателеґрафувати до Ульмера въ справѣ динаміту. Тай мене — оповѣдае п. Мйончиньскій — увязнили, не знаю, за що. — Предсѣдатель: То не належить до справы. — Мйонч. А се для мене мила рѣчь сидѣти невинно у вязници на старôсть — Пред. вказуе на обжалованого: То маете ему завдячити.

Мйонч.: Ой, справдѣ, тому Иозефусови Гендіґерусови! (Въ сали смѣхъ. Гендіґеръ будучи ще въ Варшавѣ причепивъ бувъ собѣ якійсь медаль, нѣбы то вôдъ академіѣ наукъ зъ латиньскою написею Josephus Hendigerus. — Ред.)

Гендіґеръ пытае ся у Мйончиньского, коли вôнъ (Генд.) выѣхавъ зъ Кракова до Петербурга и вернувъ.

Мйонч.: Вы не тямите, коли бувъ вашъ слюбъ; а зъ вôдкижь менѣ ще таке тямити? Я стративъ голову посидѣвши въ кримінале. Вы все ѣздили до Парижа, Чікаґо, Петербурга, на університетъ львôвскій, а скôнчило ся то всьо на доцентурѣ у св. Михайла (такъ зве ся краковска вязниця.) — Вôдтакъ нарѣкавъ п. Мйончиньскій, що якъ его выпустили зъ вязницѣ, то замѣтаючій вязень казавъ ему: „ясновельможному пану ґрафови цѣлую руцѣ!“

Гендіґера засуджено на десять лѣтъ тяжкои вязницѣ зъ однымъ постомъ що мѣсяця и на зворôтъ коштôвъ поступованя карного.

(Конець буде.)

ТЕЛЕГРАМЫ.

Парижъ 28 падолиста. Анґлійцѣ установили при устю рѣки Аджеръ (въ Дагомею), котра належить до Порто Ново, мытову стацію, чимъ нарушили француско-анґлійску угоду зъ 1889 р.

Мадридъ 28 падолиста. Переговоры межи Нѣмеччиною а Испанією въ справѣ угоды торговельнои вже розпочали ся.

Берлинъ 28 падолиста. Цѣсарь принимавъ президію парляментарну на чвертьгодиннôй авдіенціи.

За редакцію вôдповѣдае **Адамъ Креховецкій.**

шои ся кометы, котру вôдкрывъ Біля и котра длятого называе ся кометою Білѣ. Спостережено отже, що той рôй спадаючихъ звѣздъ, котрый припадае пôдъ конецъ падолиста, выходить зъ того мѣсця, де стоить въ Андромедѣ звѣзда Алямакъ и де теперь недалеко вôдъ неи показалась комета. Зъ обчислень показалось дальше, що сей рôй спадаючихъ звѣздъ иде тою самою дорогою, котрою ишла комета Білѣ и длятого названо его роемъ Білѣ або метеорами Білѣ.

Такъ отже зôйшли ся сего мѣсяця два цѣкавѝ зъявища на небѣ: комета и тѝ части еѣ матеріѣ, котрѝ розсыпались по дорозѣ, а котрѝ яко спадаючѝ звѣзды повиннѝ були, пôсля обчисленя, вчерашнои ночи переходити черезъ дорогу землѣ. Вчерашна и позавчерашна нôчь були досыть догôднѝ для оглядання спадаючихъ звѣздъ; зъ вечера свѣтивъ вправдѣ мѣсяць, черезъ що свѣтло звѣздъ було слабше, але по заходѣ мѣсяця все таки можна було добре оглядати небо. Зъ нашихъ спостережень у Львовѣ можемо хиба то сказати, що нашѝ ожиданя не сповнили ся; рѣсного спаданя звѣздъ не було видко. Зрѣдка лишь покотила ся яка звѣздочка по небосклонѣ, але тогды було дуже добре видко, що она якъ разъ выбѣгала зъ того мѣсця, де на небѣ есть т. зв. Трапезъ, або де звѣзда Сіррахъ Андромеды сходить ся зъ трома звѣздами Пеґаса и творить чотирокутникъ, — отже она выбѣгала якъ разъ и зъ громады Андромеды.

Мимоволѣ насуваесь теперь пытане, длячого не спадали звѣзды цѣлыми роями? Чи обчислене, що заповѣдало ихъ на 27 с. м. було зле? Нѣ. Спадане звѣздъ цѣлыми роями могло вôдбувати ся вже въ день и длятого ихъ не було видко. Могло также стати ся, що оно вже вôдбуло ся кôлька днѣвъ напередъ а мы не могли его видѣти, бо небо въ ночи було вôдъ довшого часу закрыте хмарамы. Скаже хтось: Видко, що було зле обчислене. — Нѣ, лишь настала важна змѣна. Рôй спадаючихъ звѣздъ въ 1885 р. пôдôйшовъ бувъ сего часу разъ дуже близько до найбôльшои планеты нашои системы, до Юпітера, а той притягаючою силою розсунувъ дорогу того рою о стôлько, що вôнъ замѣсть зôйтись зъ землею 27 с. м. зôйшовъ ся зъ нею вже 23 с. м., а мы лишь задля непогоды не могли того доглянути; теперь спадаючѝ звѣзды, то суть лишь далекѝ останки зъ тыхъ що переходили попри землю вше 23 с. м. Могло и такъ стати ся, що Юпітеръ своею силою розтягнувъ хмару зъ розпавшои ся кометы и она стала довша; головна маса еѣ вже пересунулась попри землю, а теперь ще переходить самъ рѣдонькій еѣ кôнчикъ. Спостереженя звѣздарѣвъ дадуть намъ мабуть незадовго пояснене въ сѣй справѣ.

ИНСЕРАТЫ.

Инсераты („оповѣщеня приватнѣ") якъ для „Народнои Часописи" такъ также для Ґазеты Львôвскои" принимае лишь „Бюро Дневникôвъ" Людвика Пльона, при улици Кароля Людвика ч. 9, де також знаходить ся Експедиція мѣсцева тыхъ ґазетъ.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.